

Месячнік
пчальства
і мядова-лекарскіх зёлак

БЕЛАРУСКАЯ

БОРЦЬ

Адрэс рэдакцыі і адміністрацыі
Вільня, вул. Каралеўская, 3-8.
Рэдакцыя адчынена ў аўторкі і
пятніцы ад 10-14 гадз.

Падпісная плата: на год 5 зл., на 1/2 го-
ду - 2 зл. 50 гр., на 3 мес. - 1 зл. 50 гр.
Заграніцу - удвая даражэй
Цана абвестак паводле ўмовы.

№ 5. Вільня, Сьнежань 1934 году. Год I.

А д р е д а к ц і і .

З усіх бакоў атрымліваем пісьмы са скаргамі на нявыразны друк "Бел. Борці" і просьбы выдаваць яе друкарскім спосабам. Мы і самі нічога інша-га не жадаем. Дасюляшні спосаб выдаваньня - гэта пэўная работа з бла-гімі вынікамі, і толькі поўная адсутнасьць грашовых сродкаў прымусіла нас узяцца за гэтую працу.

Пісалі мы ўжо аб гэтым і цяпер зноў адказваем усім нашым падпішч-кам, чытачам і прыхільнікам: хочаце мець лепшую часопісь - памажце нам у гэтым, вазьміце справу ў свае рукі!

Аплачвайце акуратна падпіску, здабывайце новых падпішчыкаў!

Няхай кожны стары падпішчык здабудзе трох новых, і мы тады ўжо змо-жам друкаваць "Бел. Борці" у друкарні.

Гэтым пятым нумарам "Бел. Борці" канчаем 1934 год і абвешчаем пад-піску на новы 1935 год.

Падпіска на год выносіць усяго 5 залатовак, на п 1/2 году - 2 зл. 50 гр., на квартал - 1 зл. 50 гр.

Просім усіх нашых падпішчыкаў і прыхільнікаў надсылаць ужо зараз пад-піску на новы год, узяўшы пад увагу тое, што рэдакцыя "Бел. Борці" вызначае прэміі тым, хто ўнясе падпіску да 1-га лютага 1935 году.

Хто ўнясе падпіску адразу за цэлы год - атрымае 2 порцыі насеньня найлепшых медадаў, а хто ўнясе за п 1/2 году - атрымае 1 порцыю.

Кожны пчальар у сваіх уласных інтарэсах павінен стацца падпішчыкам "Бел. Борці" і пасыляшчы з высылкаю грошаў!

Рэдакцыя і Адміністрацыя.

Д а г л я д п ч о л з і м у ю ч ь н ь х н а д в а р э .

Калі вульлі добра збудаваныя, шчыльныя, а падвойнымі сьценкамі і ма-юць бакі паміж застаўной дошкай і сьценкамі запэўненьня мятай саломай, або сухім лісьцем, то пчолы ў іх добра перазімуюць на дварэ без ніякага вон-кавага ўцяпленьня. Вылетаў пры гэтым ня затыкаць, ня сеткаваць ня трэба, можна толькі іх звужаць у слабых сем'ях. Перад вылетами ставяцца спецыяльныя дошкі, або падмаюцца падлётныя, каб абараніць гняздо ад ветру і вылеты ад засыпаньня сьнегам. Уцяпленьне дна вульля зьнізу дае добрыя вынікі, бо тады дно і ніз рамак ня вільгатнеюць. Найпрасьцей уцяпліць мож-на паклаўшы пад вульлей яловыя лапкі, толькі ня шчыльна тады паветра па-між імі праходзіць, а дно ўтрымліваецца цёплым. Кладуць гэтак сама пад вульлей на калочках убітых у зямлю старое дно ад вульля, або нейкую іншую дошку і абсыпаюць вульлей сьнегам аж да стрэшкі. - Абсыпаньне сьнегам прак-тыкуецца часта, трэба толькі ўважна сьледзіць, каб вылеты ня былі засыпаны, бо пчолы могуць тады задушыцца. - Дзеля гэтага можна ўжываць тры спосабы: 1. Калі вульлей мае два вылеты, верхні і ніжні, то засыпаем сьнегам да верх-няга вылету; 2. Калі вульлей мае толькі адзін вылет, то засыпаем вульлей з трох бакоў, а пярэнюю сьценку астаўляем адкрытай; 3. Засыпаем вульлей цал-ком, але ад вылету праводзім вузкі калідорчык, вылажаны дошкамі, дзеля пра-ходу паветра.

Наагул зімою трэба зьвяртаць пільную увагу на доступ паветра да гняз- да і дзеля гэтага пасыля кожнай веі ачышчаць старанна вылеты ад сьнегу, каліб ён туды ўбіўся.

Далейшы дагляд палягае на абароне пчол ад мышаў і птушак. Асабліва часта "выстуківаюць" з вульля пчол і зьядаюць іх сінякі, жоўны і дзятлы. У ніякім выпадку ня можна гэтых птушак забіваць; хаця яны зімою робяць у пчальніку шкоду, але для нашых садоў яны вельмі карысны і дзеля гэтага іх трэба толькі адцягнуць ад пчальніка, вешаючы дзеля іх кармушкі з ежай, або кусочки сланіны дзе небудзь здалёна. Каб абараніць ад іх пчолак прымацоў- ваюць да дрэва, або да жэрдзіны выпханага пугача, або вешаюць забітую ва- рону.

У працягу ўсёй зімы трэба кожны тыдзень "пераслухаць" пчол пры по- машы гумовай трубкай. Найчасцей пчалары слухаюць пчол проста вухам пры- кладаючы галаву да вылету, але гэты спосаб нядобры, бо заўсёды раней трэба да пчол пастукацца, каб галасьней аказаліся, бо інакш іх не пачуем. Тымча- сам прыгатаваўшы сабе гумовую трубку на 30-35 см. даўжынні можа у кожную пару пчол пераслухаць не робячы ніякага стуку і не турбуючы іх. Укладаем адзін канец трубкай сабе ў вуха, а другі ў вылет і гэтакім спосабам чуем нават самыя слабыя зьні.

Практычны пчалар, паслугоўваючыся заўсёды адной і гэтай самай трубкай можа амаль бяз памылкі пазнаць стан сям'і па зьнаках, якія выдаюць пчолы. І так, роўны і аднастайны шум, быццам малай крынічкі, сьведчыць аб памысным стане сям'і. Шум няроўны, неспакойны, падобны да шэлясту сухога лісьця га- ворыць нам, што пчолы галодныя. Калі пчолам зімна, яны гэтак сама аказыва- юцца шэlestам, прычым чуваць і ціхае бзыканьне. Калі ў вульлі гарача пчо- лы гудзяць голасна і вылетаюць на двор. -Сям'я бяз маткі, ад часу да часу выдае ціхі энк агульны і паасобны.

Ведаючы дарогай пераслухваньня чаго пчолам нехапае стараемся якнай- хутчэй ім парадзіць.

Паратуем пчолы ад бяды, а можа і сьмерці, і сябе ад матэрыяльнай страты.

З.В.

С а л а м я н н я в у л ь л і .

Вельмі часта дзецца чуць крытку саламяных вульлёў: кажуць што яны не надаюцца для пчолак перад усім дзеля таго, што ў іх лёгка можа завесь- ціся вільгаць, ну і што іх лёгка могуць прагрызці мышы, якія ўлезшы у ву- лей робяць там шмат шкоды. Гэта два найгалаўнейшыя і здаецца адзіныя за- кіды, якія крыткі робяць саламяным вульлям. Няхай мне, як пчалару практыку, будзе пазволена скрытыкаваць гэтыя закіды і даказаць, што яны безпадстаў- няны. -Ваджу пчолы ад шмат гадоў амаль выключна ў саламяных вульлях сьс- тэмы Дадана. Сталая практыка пераканала мяне, што ваджэньне пчолак у гэ- такіх вульлёх вельмі выгаднае. З аднаго боку выгадна таму, што саламяны вульлей для пчалара-гаспадара таней каштуець, а гэтак сама яго лягчэй і скарэй можна зрабіць. З другога боку гэтакі вульлей якраз больш адпорны на вільгаць, бо саломы гэта матэрыял порысты, які лёгка самовентылюецца. Далей, у кожным вульлі пры занябаньні можа завясцьціся вільгаць, але віль- гаць гэтая ў саламяным вульлі заводзіцца ня гэтак скоро, як у вульлі дзе- равяным, а апрача таго і выгнаць яе заўсёды лягчэй.

Галоўны дадатны бок саламяных вульлёў, дык гэта сталасьць і аднастай- насць тэмпературы. У летку гэтакі вульлей ня вельмі скоро нагрэецца, а ў зімку ня гэтак лёгка стынець, бо саломы, як порысты матэрыял, зьяўляецца горшым правадніком цяпла і холаду ад дэрава.

Што-ж тычыцца таго, што гэтакі вульлей могуць лёгка прагрызці мышы, дык ад гэтага вельмі лёгка усьцерагчыся. Дзеля гэтага трэба перад усім вельмі моцна сыціснаць салому ў прасе, а па другое трэба заўсёды з вонкаў вульлей памалываць з пярша адным покастам, а потым п'якснаю хварбаю. За- мазываць вонкавыя сыценкі саламянага вульля цэмантам, або іншым падобным матэрыялам ня раджу дзеля таго, што пад гэтакім тынкам саломы хутка прэець і вульлей дзеля гэтага робіцца менш трывалым.

Практык.

Калі хочаце, каб "Беларуская Борць" выходзіла д р у к а р - с к і м спосабам, старайцеся здабць ей якнайбольш падпішчыкаў, а самі без адкладу прышліце падпіску.

Л. Войцікава.

Медадайнны расьцінн. /працяг/

Р а б і н а. -укр.Рябина, -рас.Рябина, -польск. Jarzębina . /Sorbus aucuparia/.

Дрэва нявысокае. Лісьцё мае непарна-пярэстае з лісточкамі падоўжнымі зубкаванымі. Кветкі дробныя, белыя сабраныя ў багатыя вялікія парасончкі. Цьвяце зараз пасля садовіны, г.зн. у такім часе, калі яшчэ пажытку ў прыродзе ёсць мала. Рабіна дае шмат мёду і пяргі. Ягады сьветла-чырвоныя выглядаюць на дрэвах вельмі прыгожа, дзеля чаго часта садзяць рабіну ў садах, парках і каля хат. У нас расьце дзіка. Зямлі патрабуе добрай. Размнажаецца з насеньня, якое знаходзіцца ў ягадах. Перамёрзшыя ягады трэба расьціснуць і перамыць у вадзе. Аддзяліўшаеся насенне выбраць і рассяпаць, каб абсохла, а тады застратыфікаваць. Сеяць вясной.

На поўначы з ягад рабіны гоняць спірт і гарэлку, робяць наліўку, смажаць іх у цукры, робяць воцат і даюць зімой курам ды гускам. -З перамёрзлых ягад смажаць павідлы, якія ўжываньня па крысе маюць лячыць катар кішок. Некаторыя ўважаюць ягады рабіны за добрае лекаства ад рамазмну і на ачышчэньне крыві.

Б р э к і н я. -укр.Берека, польск. Brzekinia. /Sorbus torminalis vel Pirus torminalis/.

Дрэва сярэдняй вялічынны; лісьцё мае пальчатае, як у клёне, толькі больш падоўжнае і выразы не такія глыбокія. Кветкі белыя, як у рабіны, толькі з вялікімі брудна-ружовымі пыльнікамі. Ягады крыху большыя, чым у рабіны, бронзавыя, перамёрзшыя ўжываюцца да ядн. Цьвяце ў канцы траўня ды пачатку чэрвеня. Дае пчолам мёд і пяргу. Расьце дзіка на поўдні; спатыкаецца на Падольлі. Часта гадуецца ў садох і парках. Размнажаецца з насеньня і атожыньнем. Расьце добра ў кожнай зямлі.

Т а п о л я б е л а я. укр.Тополя біла, ябруд. рас.Тополь белый. польск. Białodrzew, Topola srebrzysta. /Populus alba/.

Высокае дрэва да 20-30 мэтраў. Кара белавата-шэрая, у маладых дрэваў гладкая, у старэйшых карпавая. Лісьцё яйкаватае, зубкаванае, на вяршках галінак большае і 3-5 пальчатае; зверху гладкае цёмна-зялёнае, падсподам бела-кашлатае. Цьвет -доўгія зьвешаныя каткі -зьзяўляецца ў канцы сакавіка, пачатку красавіка перад лісьцём. Таполя дае пчолам пяргу і кіт. Дзіка спатыкаецца каля Станіславава /даўн.Галіччына/ і то рэдка. Найчасцей садзяць у парках і пры дарогах. Паходзіць з паўднёвай Эўропы ды паўночнай і ўсходняй Азіі. Размнажаецца лёгка кускамі галінак і сукоў, якія ўторнутыя ў зямлю растуць вельмі хутка.

Я с а к а р. укр.Сокорина, рас.Осокорь.польск. Topola czarna /Populus nigra/.

Наагул дрэва падобнае да папярэдняга, толькі мае шырэй разложанае галылё і лісьцё сэрцаватае аднастайна зялёнае. Расьце па цэлай Эўропе на мокрых грунтах, па берагох лясоў. Размнажаецца як таполя белая. Дае пяргу і кіт і мае ў пчалярстве найбольшае значэньне з усіх таполяў. Цьвяце ў красавіку. Дрэва ясакара, як лёгкае і мяккае, ўжываецца на ўсялякія хатнія прылады. З кары робяць паплаўкі да рыбацкіх сетак, а маладыя лісьцём і карой харабуюць на жоўты, або зялёны коляр.

В я р б а. /Salix/.

Ёсць вельмі шмат гатункаў вярбы; адныя растуць кустамі, іншыя дрэвамі і дарастаюць да 20 мэтраў вышні. Адныя растуць на мокрых місцах, іншыя на пясках. Пруткія галінкі розных вербаў ўжываюцца на плеціныя вырабы -кошкі, крэслы і г.д., дзеля чаго закладаюць, асабліва на няўжытках цэлыя плянтацні вярбы, адпаведнай на гэтакія вырабы. -Вярбовы вугаль ўжываецца да вырабу пораху і да рысаваньня. Кара ўжываецца да вырабу скураў, а маладая кара з 2-3 гадовых галінак ўжываецца як лекаства пры трасцы замест хініны. Некаторыя гатункі, дзеля сваёй прыгожасьці, гадуюцца як дэкаратыўныя. У пчалярстве вербы карысны тым, што пчолы ў іх мёдзе і пярэе знаходзяць г.зв.саліцыль, які зьяўляецца памочным пры вясновай ликсе. Аднак найбольшае значэньне для пчол маюць тыя вербы, якія цьвітуць рана вясной перад садовінай і тыя, што цьвітуць у канцы красаванья садоў.

Перагледзім найбольш цікавыя для нас гатункі.

1. В е р б а і о з -укр.верба іва, рас.ива, польск. Iwa. /Salix caprea/ Бывае або кустом, або невялікім /да 10 мэтр./ дрэвам. Лісьцё мае зверху цёмна-зялёнае, падсподам бела-кашлатае. Цьвяце перад лісьцём у сакавіку, або красавіку. Дае і вялікім ліку мёд, пяргу і кіт.

2. В я р б а ч о р н а я. укр.верба лавролиста, рас.верба лавровая, польск. Wierzba laurowa. /Salix pentandra/.

Дрэва прыгожае, дарастае да 10 мэтраў. Лісьцё цёмнае бліскучае. Цьвяце пазьней чым іншыя /у канцы траўня/. Дае шмат мёду і пяргі.

З. В я р б а п л а к у ч а я. /Salix babylonica/
Вельмі декоративне дерево, яке часто садять у парках і на могилах. По-
ходило з Малої Азії. Галінки має тоненькі доугі і звислі, лісця
вузьке, сіня-зялене. Цвіте у кінці квітня.

Усе верби розмножують вельмі легка зростає.

В я з. укр. Берест, рос. виз. берест, полск. Wiaz vel Brzost. /Ulmus
campestris

Високе дерево досягає до 30 метрів. Живе до 100 років і більш.
Лісця має серпчасте, загострене, подвійно-зубчасте, покрите шорсткими
волосками. Цвіте у квітні і травні, перед лісцем, дрібними чирва-
ватими квітами, які сидять щільно пучками при самих галінках. Дає пчолам
мід і п'ягу. - Рясне дає у лісах, але тільки падикунами деревами. Часом
яго садять у парках і каля хатах. При дорогах садять на варті, бо дорож-
ни пыл вельмі набиває у волоски лісця, ад чого розводять маса трави-
них вошів і лісця хутко сохне і ападає. Удає і на легкій землі, але на
вельмі пустой, рясне не пригоже. Розмножує з насіння, яке сеє у
червоні, знайде як тільки десь.

Дерева вязау маладих жаутовата-біла, старих - червона-бура; яно вельмі
сильне, гнучке і тривале; не легка гниє ні у воді ні на повітрі і
чарівки яго не чапають. Дзеля гэтаго яго уживають у ваху сталевої, та-
карської, боднарської, на підстави да арматури да машини, да підводної будови
і г.д. Лісця свіже і сушене з'являє добрим кормом для авчак.

/далее будзе/.

АДКУЛЬ ПЧОЛЫ ЗІМОЙ ВЯРУЦЬ ВАДУ.

Кожны пчальяр добра ведає, што пчолы, роўна з мёдам і п'ягой, уживають
ваду. Калі у летку мы бачым шмат пчол, збіраючых ваду, то адкуль яны бя-
руць ваду зімой, ня вылетаючы з вульфу? Над гэтым пытаннем доўга праца-
валі вучоныя, пакуль яго накіраваць раз'яснілі. Аднак і цяпер яшчэ ня ўсе пча-
льяры аб гэтым ведаюць. Шмат пчальяроў думае, што зімой пчолы здавальняюць
смагу той вільгацю, якая спатыкаецца у вульфі.

У сапраўднасці, як правільна заўважыў вядомы пчальяр Берлепш, у віль-
готным вульфі вады пчолам не хапае, у той час калі у сухім не даволі.

Тая вада, якая патрэбная пчолам падчас зімы, творацца сама па сабе.
Незакрыты мёд уцягвае у сябе вільгаць з паветра. А паветра, чым больш бы-
вае нагрэтае, тым больш затрымлівае у сабе вільгаці, каторую затое лёгка
з сябе выдзяляе, калі пачне ахаладжвацца.

Пры нармальным і спакойным зімаванні клубок пчол дыхаючы выдзяляе
паветра цяплейшае, чым паветра знаходзіцца у непахрытай пчолам часці
гнязда; пры выхадзе з клуба гэтае паветра спатыкаючы на сваёй дарозе пра-
дметы халодныя, само ахаладжваецца і выдзяляе лішнюю вільгаць, якую густы,
раскрыты мёд уцягвае у сябе і робіцца настолькі вадзяністым, што пчолы,
ядучы яго, здавальняюць сваё запатрабаванне на ваду.

І вось з метаю атрымання гэтакім чынам патрэбнай для свайго зімова-
га жыцця вады, пчолы, паводле досведу пчальяра Цесельскага, звычайна
над клубком і трымаюць заўсёды, некаторы лік каморак з раскрытым мёдам,
каторы уцягвае у сябе з паветра вільгаць.

Н.Б а д а ў.

З д а б и в а й м а в е д у !

Мінулі часы, калі на пчальярства глядзелі як на штосьці такое, чым ко-
жны можа займацца без ніякай веда, аб чым было толькі пара вульфу. Зараз ко-
жны пчальяр, як пачаткуючы, так і практычны добра разумее, патрэбу фаховае ве-
ды, без якой ня здолее ён карыставацца сваёй пчальарскаю гаспадаркаю.

Гэтае жаданне здабыць веда выклікала наплыв у нашу рэдакцыю шмат
розных запятанняў як аб беларускай пчальарскай літаратуры, так і аб курсах.
Ня маючы магчымасці наліць у бліжэйшы час свае курсы, мы радзім на-
шым пчальярам, якіх хочунь паважна і трывожна вывучыць пчальярства заціка-
віцца 6 месячнымі вясновымі курсамі пчальярства ладжанымі Украіноскім Тех-
нічна-Гаспадарчым Інстытутам пры Украіноскій Гаспадарчай Акадэміі у Подэ-
брадах /Чэхаславакія/.

Курс гэты маюць сваім заданнем паглыбіць веда пчальяра-практыка,
азнаёміць яго з рацыянальным спосабам выдзялення пчальарскае гаспадаркі, ды
прыгатаваць яго да грамадскае працы у гэтай галіне вясновае гаспадаркі.

Праграма курсаў наступная: 1. Развіццё пчальярства на Украіне. Выха-
ваўчае значэнне пчальярства. 2. Народна-гаспадарчае ды сельска-гаспадарчае
значэнне пчальярства. 3. Уступ да біялагічных падставаў гаспадарання пчол
/анікультура/. Клетачкі цела пчалы /асновы цитолёгіі/. Спадчынасьць у пчол
/асновы генетыкі пчалы/. 4. Развіццё пчалы /асновы эмбрыёлогіі пчалы/.

Будова і жыццёвыя працэсы цела пчалы /асновы анатоміі і фізіялогіі пчалы/.
 5. Змыслы пчалы /асновы псыхалогіі пчалы/. Жыццё сям'і пчол /асновы біялогіі пчол/. Паходжаньня ды расы пчол /асновы сьстэматыкі пчол/. 6. Медадаўня расьціны. Медадаўня сьсавзвароты. 7. Вульлей /вульлей, рамка, галоўныя часткі рамкавага вульля, сьстэмы вульлёў і будова вульля/. Значэньне вульля у жыцці пчол. Пчаларскія прылады. 8-11. Тэхніка пчаларства: пчалынік і яго будова, як трэба абходзіцца з пчоламі, перагон пчол, злучваньне сям'яў, нацягваньне рамак вузю, гадаваньне пчол. Зьбіраньне раёў. Штучнае раеньне. Перанос і перавозка пчол. Наркотызаваньне пчол. Дабываньне мёду ды воску. Выраб штучнае вузы. Зімаваньне пчол. Праца ў пчалыніку ў працягу году. Досьледы ў галіне пчаларства. 12. Пчаліная Бактэаролёгія. Барацьба з хваробамі пчол і іх шкоднікамі. 13. Палепшаньне расы пчол. Расавая гадоўля пчол. 14. Тэхнолёгія мёду і воску /вырабы з мёду і воску/. Зьбыт і стандартызация мёду ды воску. 15. Эканоміка і арганізация пчаларскіх гаспадарак. Сьстэмы пчаларскае гаспадаркі. Пчаларскія арганізацыі. 16. Дзяржаўныя і грамадзкія захады да палепшаньня пчаларства /школы, курсы, выстаўкі, конкурсы, нагаходы, літэратура, часопісы/. Палітыка і законы ў галіне пчаларства.

Як відаць з праграмы навучаньне на курсах паважнае і ўсебаковае, а дзеля гэтага і карыснае для кожнага пчалара. Кіраўніцтва Курсаў дала нам згоду на прыняцьце на курсы нашых беларускіх пчалароў і дзеля гэтага кожнаму, хто мае магчымасьць варта гэта выкарыстаць.

Цана поўнага курсу разам з падручнікам чэскіх /каля залатых/.
 Адрэс курсаў: *Ukrajinský Technicko-Hospodářský Institut, Poděbrady, Tchecoslovaquie.*

М ё д я к л е к а р с т в а .

Мёд і алёас /аліас/ -лекарства ад хваробы лёгкіх.

Іх кілё найлепшага сьсепелага мёду, шклянку сасновых пупышак і шклянку дробна пакрышанага алёасу ўкінуць у новы гліняны гаршчок, шчыльна накрываючы абляпіць шчэлку паміж гаршчком і накрывкай хлебным цестам ды паставіць у печку /разам з хлебам/ на 24 гадзіны. Выняўшы працёрці праз густое сита і зьліць у бутэльку.

Прымаць так: першы тыдзень штодзённа па I гарбатнай лыжачцы, другі тыдзень - па 2 лыжачкі, трэці тыдзень - па 3 лыжачкі, а чацьверты тыдзень - па I сталовай лыжцы. Скончыўшы чацьверты тыдзень зрабіць перарыв на 8-10 дзён, а пасля зноў гэтака сама паўтарыць.

Масьць ад скулаў. Сьспячы ў печы 2-3 цыбулі, залежна ад вялічынні. Сьсепчаную добра перацёрці праз сита. -Узяць I лыжачку гэтае масы, I лыжачку мёду і I лыжачку алівы. -Усё гэта ўлажыць у эмаляваны кубачак і перасмажыць дадаўшы пшоннай мукі да пажаданай густаты. Ад гэтай масьці, намазанай на палатняны шкуматок і прыложанай да скулы, апошняя вельмі хутка нарывае.

К У Т О К Н А Ш Ы Х Г А С П А Д Ы Н Ь .

Надыходзіць Каляднае сьвята; трэба падумаць, каб яно прайшло па магчымасьці весела і прыемна, асабліва для нашых дзетак. -Няхай хаця яны забудуцца аб розным жыццёвым горы і маюць мілае "салодкае" сьвята, аб што павінны пастарацца ўсе Мамы і старэйшыя сёстры. Гэта ня так трудна, асабліва ў сям'і пчалара. -Чагож, чаго, ня можна зрабіць з мёду!

Вось тут падамо некалькі радаў.

Д о б р ы я п е р н і к і .

2 шклянкі мёду варыць пакуль ня будзе румянны; з I-й шклянкі цукру зрабіць густы сироп і ўліць яго ў пасудзіну з мёдам; як перакіпіць адзін раз пасудзіну адставіць і ўсыпаць 4 лыжачкі /роўна з берагамі/ ачышчанай соды і розных карэньняў на запах: 2 лыжачкі цынамону, I лыжачку ангельскага перцу і адну лыжачку гвоздзікаў, -усе гэта трэба раней добра, мякка стаўчы. Мёд з карэньнямі і содай дакладна вымяшаць і ўліць у міску, у якую раней сыпем 5 шклянак сухой пшоннай мукі. Уліваючы мёд бязупынна перамешываем яго з мукою лыжкаю. Вырабляем цеста лыжкай у місцы доўга, чым даўжэй, тым лепш. Як цеста будзе зусім халоднае, убываем 2 цэлыя яйкі і месім далей. Калі ўжо зробіцца пухкім, выкідаем на стальніцу пасыпаную мукой і яшчэ месім рукамі. Добра вырабленае цеста расцягваем на бляху пасыпаную мукой і пячэм у печы напаленай як на пірагі ў працягу 20 мінут. Спецаньня пернікі найлепш парэзаць на кускі і пераховываць у шклянным слоіку, абвязаўшы паперай. -Вельмі доўга захоўвае сьсвежасьць. Э.С.

М а к а ў н і к і . Робіць іх так: I кілё мёду вараць і сыпаць у яго паўкіля маку ды бязупынна мяшаюць. Вараць пакуль не зарумяніцца. Тады выкладаюць масу на стальніцу аблітую халоднай вадой і пасыпаную макам. Калі

Усе криху астыне тоненька развалюваюць і рэжуць на кусочки уселякай формы. Перасыпаюць іх макам і перахоўваюць у сухім і халодным месцы. Гэтыя макаўнікі замяняюць дзецям розныя цукеркі.

/паводле Украінскага Пасічніка/

Пітны мед да хуткага ўжытку. 1 кілё мёду і 12 шкляннак вады добра размяшаць, дадаць 2 грамы хмелю і варыць у працігу 2 гадзін. Як закіпіць сабраць шум. Астудзіць да 20°, дадаць 1 дэка дрожджаў, добра перамяшаць і зліць у дэравяны бачоначак, або ў шклянную бутлю, закаркаваць коркам у які ўставіць шклянную трубочку сагнутую каленкам, і заліць корак воскам, каб не праходзіла паветра; другі канец трубочкі ўставіць у пасудзіну з вадой. Трубочка патрэбна дзеля таго, каб падчас бушавання адыходзілі газы, але не ўваходзіла сьвежае паветра, ад якога мёд можа ськиснуць. Для бушавання паставіць пасудзіну з мёдам у пакоі з тэмператураю не ніжэй 14°. Калі перабушуе, гэта будзе праз якіх 2 тыдні, разліць у бутэлькі, моцна закаркаваць, абвязаўшы коркі шпагатам і злажыць у склепе.

Рыхтуем ся да новай кампаніі.

Яна пройдзе і 3 месяцаў, як зямля, якая яшчэ нават не апрацулася ў сваё зімовыя вопраткі, скіне з сябе сьнегавыя і лёдавыя насыцілы, і распачнецца зноў збор лекарскіх зёлак.

Яна будзем гаварыць аб значэнні лекарскіх зёлак і аб тым, што можа даць збіранне іх. Шмат ужо пісалася і гаварылася аб гэтым і ўсім гэта добра ведама. Аднак яна можа не звярнуць яшчэ раз увагі на зёлкавую справу нашае безработнае інтэлігенцыі, якая сядзіць па вёсках і яна ведае, што рабіць, за што ўзяцца, каб зарабіць хоць пару грошаў.

Зёлкі і могуць даць усім безработным, не скажу што вялікі, але затое сталы заробтак, пачынаючы ад самае раньняе вясны, як толькі сойдзе сьнег, аж да той пары, калі зямля зноў пакрыецца сьнегам. Трэба толькі сваячасна распачаць збор і загадзі да гэтага прыгатавацца. Апошнія месяцы зімы і павінны быць адпаведна выкарыстаны.

Т-ва "Пчала" хочучы зноў пайсьці на сустрэчу ўсім тым, хто хоча заняцца зборам зёлак, ладзіць дзеля гэта ў пачатку 1935 г. 3-х тыднёвыя завочныя курсы. Навука на курсах бесплатная, толькі як зварот коштаў паперы, друку і паштовых расходаў сябры Т-ва "Пчала" і падпішчыкі "Вел. Борці" павінны ўнясьці па 2 залатоўкі, а ўсе іншыя па 3 зл.

Поўны курс складаецца з 9 лекцыяў, якія будуць высылаліся раз у тыдзень партыямі па 3 лекцыі.

Праграма курсаў наступная: 1. лекцыя - Гісторыя ўжывання зёлак у лічэнні. Прыклады да збірання зёлак. Пара і спосабы збірання паасобных частак расьціны. 2-ая лекцыя - Арганізацыя зборных пунктаў. Прыклады да сушэння. Спосабы сушэння. 3-ая лекцыя - Перахоўванне сухіх зёлак. Перасылка. Варункі аплатнасьці. 4-9 лекцыі - абшмуч падрабязны апісаньні зёлак найбольш у нас спатыканых і маючых запатрэбаванне ў гандлі.

Высылка лекцый распачнецца зараз па атрыманыя падпіскі на курсы.

Адначасна Т-ва "Пчала" просіць ўсіх тых, хто адпаведна прыгатаваўся і згадзіўся бы арганізаваць у сваё зборны пункт, напісаць у Т-ва падаючы якія зёлкі ў вялікіх колькасцях можна мець у дадзенай ваколіцы, як маецца справа сушэння, ці ёсць кадр збірачоў і якія варункі платны былі б магчымы. Па атрыманыя пісьма Т-ва войдзе ў гэтай справе ў бліжэйшыя зносіны.

З ЧУЖОГО ЖЫЦЬЦЯ І ПРЭСЫ.

Дня 30 верасня г.г. у Кракаве адбыўся агульны сход сяброў Пчалірскага Т-ва ў Кракаве і паседжаньне Агульнай Рады Саюзу Паветаў Пчалірскіх Т-ваў. Присутных было больш 150 пчаліроў і дэлегатаў 15 Пчалірскіх Таварыстваў.

Інспектар Лёренц прачытаў рэферат: "Агульны стан пчалірства ў Польшчы", у якім гаварыў, што пчалірства ня толькі прыносіць карысьць пчаліроў, даючы яму мёд і воск, але і пабольшвае даходнасьць земляробства і садоўніцтва. Дзеля гэтага дакладчык бачыць неабходнасьць цеснай сувязі пчаліроў з агароднікамі ў сільных пчалірска-агародніцкіх арганізацыях.

Наступным быў рэферат інж. Паўлоўскага: "Спосаб падкармлівання пчол дэнатураваным цукрам і як ратаваць пчалінікі ў цяперашнюю пару". У сваім рэфератае дакладчык даказвае, што прызнаны ўрадам цукар у колькасці 2 кг. на в. лей ня можна назваць ратункам, бо пчола, каб не прапасьці з голаду, павінна атрымаць па 6 кг.

Пасьля выбараў, былі прыняты наступныя рэзалюцыі:

І. Рэферэнт пчалірскі павінен быць пры "Ізбах Ральнічых", а таксама і пры Міністэрстве Земляробства.

2. У справах звязаных з патрэбамі пчаларства рашаючы голас павінны мець самі пчалары.
3. Признаванне і разьдзел цукру для пчол павінны праводзіць мясцовыя пчаларскія Т-вы.

/Pszczelarz Polski/

У пав.Бэндзіноскім,у Стшэметыцах 30 верасня г.г.была арганізаваная земляробска-агародніцкая выстаўка,падчас якой адбыўся зьезд пчаліроў гэтага павету. -Зьехалася каля 100 чалавек. Паміж іншым было пастаноўлена залажыць пры О.Т.О.іК.Р.пчаларскую сэкцыю,да якой адразу запісалася 73-х пчаліроў.

/Pszczelarz Polski/

У Кёнігсбэргу /Усх.Прусы/ пры Заалягічным музэі канд.Альжб.Віхэрт чытала цікавы рэфэрат аб жыцьці пчол. У канцы былі паказаны 2 фільмы пад кір.праф.К.ф.Фрыш. -Першы фільм паказваў,як пчола адносяцца да розных колераў і запахаў,а другі,як пчола паразумеваюцца паміж сабою. Публікі было шмат;зацікаўленьне вялікае.

/Königsb.Alg.Zeit./

Пчаларства ў Нямеччыне дае 500 мільёнаў марак даходу.
Газэта "Progres de l'Allier" падае даньні Статыстычнага Ураду Нямеччыны аб прадукцыі мёду, якая сёлета дайшла да 200 тысяч цэнтнараў,што прадстаўляе вартасьць 35 міль.ням.марак. Калі да гэтага дадаць прадукцыю воску і прадукцыю садоўніны,што бліз пчол не магло абыйсьціся,то цэлы даход з пчаларства Нямеччыны аблічае ад 400 да 500 мільёнаў. У Нямеччыне налічваюць усяго 2 мільёны калод пчол.

/Gazette Apicol/

Зацікаўленасьць Украінскіх дактароў справаю зьлёлак.
19 траўня г.г.інж.М.Гаўрыленка прачытаў у Т-ве Украінскіх Дахтароў у Львове рэфэрат аб лекарскіх зьлёнках,аб іх гадоўлі,аб зборні з дзікага стану ды аб прадажы і прыгатаваньні да яе. -Рэфэрат выклікаў вялікую зацікаўленасьць сярод прысутных,якіх было больш як 40 асоб,і дзеля дыскусіі было вызначана нават асобнае паседжаньне Т-ва.

/Українські Агрон.Вестник/

У мэдыцыне адкрыцьцё новых сродкаў бывае найчасьцей зусім прыпадкавае. Сягодня вельмі добрым і шырока стасаваным лекарствам ад сэрцовых хваробаў ёсьць г.зв.Палечнік /укр.Наперстник,рас.Наперстянка.польск.Naparst-nicae,лац. Digitalis/Вось якая яго гісторыя. -У 1775 г. англіійскі доктар Вітэрынг даведаўся,што адна старая жанчына прадае нейкую зьлёнкую мяшанку,якая нязвычайна добра дзейць проці вадзяной пухліны. Дзеля таго,што ён сам меў гэтую хваробу,пасьпішыў купіць тую мяшанку і адкрыў,што яна ў большай частцы складалася з палечніка. Пасьля доўгіх досьледаў адкрылі,што палечнік мае ў сабе г.зв."дзігталіну",якая ёсьць цудоўным сродкам проці хваробаў сэрца.

/Königsb.Allgem.Zeit/

З Н А Ш А Г А Ж И Ц Ь Ц Я .

вёска Слабада,пав.Вілейскі. Медазбор у нашай ваколіцы сёлета быў сярэдні. Палівыя краскі,дзякуючы засусе,далі мёду вельмі мала,і толькі вёрас,якого ёсьць шмат у нашых лясах,даў пчолам добры пажытак. Пагодная і цёплая восень дала пчолам магчымасьць працаваць каля верасу пакуль ён не засох. Кожны вулей даў у сярэднім па 32 кг.мёду.

Грыцэвіцкая гміна,пав.Нясвіжскі. У нашай гміне хіба ня знойдзецца ніводнае вёска,у якой бн ні было пчаліра. Нашы пчалары пераважна аматары пчаларскай штукі і займаюцца такой не для зьску,але праз цікавасьць і хіба дзеля таго,што ваагул беларускі селянін любіць пчол. Аднак знаходзіцца шмат ужо і такіх,якіх трактуюць пчаларства як паважную галіну земляробскае гаспадаркі,і не адзін з іх ужо дайшоў да паправы свайго быту толькі дзякуючы пчаларству. Знаходзіцца ў нас такія пчалінікі,які перавышаюць 30 пнёў пчол /як напр.п.Лавоцкі Новы Двор,які мае ўжо блізка 100 пнёў,п.Казак з Матушы 33 пні і шмат іншых/. -Вульлі пераважна сыстэмы Лівіцкага. У апошнія часы аднак заўважваецца тэндэнцыя пашыраць вульлі Дадана. -Пчалінікі функцыянуюць і разьвіваюцца добра, і з гэтага можна прадбачыць,што ў недалёкай будучыне пчаларства ў нашай гміне займе паважнае мейсца ў жыцьці селяніна. -Сэлетні медазбор можна акресьліць як добры,бо мёд у нас паходзіць з кветак белай канюшыны /дзяцеліны/ якой было шмат пасеяна на пашу.

Ул.Казак.

Х р о н і к а Т - в а " П Ч А Л А "

Вечарыня Т-ва "Пчала",якая мела адбыцца 15 сьнежня г.г.,з прычынаў ад Т-ва незалежных,адложена на канец студзеня.

ПАШТОВАЯ СКРЫНКА.

Гр. Піліпу Карпенюку. Шчыра дзякуем за Ваш мілы ліст і за той давер з якім адносіцеся да нашых пачынаньняў. Вельмі добра зрабілі, што запісаліся на курсы "У.Т.Г.І.". Гэта курс паважны і дасць Вам шмат карысьці, шмат веды, якой зможаце пасьля падзяліцца са сваімі суседзямі-пчалярамі. Старайцеся ўнасіць сьвядомасьць паміж сваіх суседзяў; старайцеся пераконваць аб патрэбе сваёй арганізацыі дзеля палепшаньня пчалярскай гаспадаркі і барацьбы з рознымі яе недамаганьнямі. - "Бел. Борць" выслалі Вам з 1-га нумэру.

гр. Эдм. Зуземілю. Вельмі дзякуем за атрыманьня ад Вас матэрыялы. Ці не маглі-бы Вы, Паважаны Грамадзянін, паведаміць нас аб цэнах зёлак, якія ў Вас маюць найбольшае запатрабаваньне, а па магчымасьці прыслаць цэньнік. Былі-б Вам шчыра ўдзячныя.

гр. Івану Балущы-Бігуну. Вельмі нам прыемна было даведацца, што наша праца дарма не прападае, а знаходзіць такую прыхільную ацэну. Зьлікі ад Вас атрымалі і ў іх справе напішам Вам ліст. - Кусты дэрэню можаце дастаць у садоўніцтве Stanisław Brzóska, Łomianki p/warsz. Насеньне дэрэню на зіму трэба страфікаваць г.зн. перасыпаць вільготным пяском у скрынцы, якую трэба захапаць у зямлю на 1/2 мэтра. - Насеньне Дзягелю можаце купіць у фірме В. Гарнушэвскі ў Варшаве, Гале Міровскае; 100 гр. каштуе 3 зл. 60 гр., 10 гр. - 60 гр. І порцыя 25 гр. Насеньне дзягелю трэба сеяць у восені, зараз пасьля збору. Дзе купіць насеньне Gorzkniaka kanadyjskiego ня ведаем; запытайцеся п. інж. Гаврыленкі. - З прысланых Вамі назоваў расьцін мы знайшлі толькі два: 1. Hebd - укр. Вазник, хобза, сабача або ялова бузіна, вязовіна, хобзіна. лац. Sambucus Ebulus. 2. Krzescina rozpolita - укр. Шанта, Жилава, Сандра, Шандра. лац. Marrubium vulgare. Запатрабаваньне першага вялікае, другога - сярэдняе. Калі знойдзем тых два - напішам. - Не радзім Вам плянтаваць гэтак шмат гатункаў. Лепш выбраць 2-3, а затое ў большай колькасьці. Чым большая колькасьць аднаго тавару, тым лягчэй яго прадаць.

гр. Язэпу Пагуда. Пакуль што курсаў арганізаваць ня зьбіраемся. Зьвярніце ўвагу на курсы, якія ладзіць Украінскі Тэхнічна Гаспадарчы Інстытут, і аб якіх мы пішам у гэтым №.

гр. А. Кувляю, А. Гаворку, М. Емельянчыку, К. Галовку, П. Карпенюку, П. Зайку. А. Шайку, Я. Гану. Грошы ад Вас атрымалі. Дзякуем.

гр. Ул. Дунцу. Табліцу вышлем зараз па атрыманьні з Львова.

гр. Я. Дубягу. Аб карысьцях сяброўства ў Т-ве "Пчала" даведаецеся з артыкулаў папярэдніх нумароў "Бел. Борці". Заданьне Т-ва - дапамагчы нашым пчаларом наладзіць сваю гаспадарку так, каб яна давала найбольш даходу, наладзіць збыт мёду і воску і даставу вузні і пчалярскіх прыладаў. Вось тых карысьці. Як запісання знойдзеце ў перадавіцы № 2-3 "Бел. Борці".

гр. М. Галіцкаму. За добрыя пажаданьня дзякуем. Жыцьцё пчол Матэрлінка ёсьць у польскай мове і можна набыць у кожнай вялікай кнігарні. Цана 10 зл. Працы "Тэорыя Гэрштунга" ня ведаем.

Усім падпішчыкам ня ўрэгуляваўшым падпіскі за 1934 г. Просім прысьпяшыць з высылкаю грошаў, якія рэдакцыя вельмі патрэбная ў сувязі з пераходам на выдаваньне "Бел. Борці" друкарскім спосабам.

П р ы м а е ц я п а д п і с к а н а 1 9 3 5 г о д
на адзіны беларускі месячнік пчалярства і мядова-лекарскіх зёлак

Б Е Л А Р У С К А Я Б О Р Ц Ь

Падпісная плата:

на год.....5 зл.

на паўгода.....2 зл. 50 гр.

на 3 месяцы.....1 зл. 50 гр.

Заграніцу - удвая даражэй.

Цана абвестак паводле ўмовы.

Падпішчыкі, якія ўнясуць да 1 лютага 1935 г. падпіску за год, атрымаюць прэмію - 2 порцыі насеньня найлепшых медадаў, а тых, што ўнясуць падпіску за паўгода, атрымаюць 1 порцыю.

Адрэс рэдакцыі і адміністрацыі - Вільня, вул. Каралеўская, 3-8.
Рэдакцыя адчынена ў аўторкі і пятніцы ад 10-14 гадз.

Выдавец-Рэдактар Л. В о й ц і к а в а